

inden Tinget har taget Stilling til Udvalgets Indstilling, ved at stille positivt Forslag af en eller anden Natur.

Saa gaar Tiden, og vi komme til det Tidspunkt, da vi skulle afholde Samraad angaaende de Ændringsforslag, der ville være at stille til Finanslovens 3die Behandling, og da ser jeg saa til min Overraskelse opført paa Samraadslisten et Samraad — jeg husker ikke Ordlyden — om Skovarbejdernes Lønningsforhold. Jeg siger: til min Overraskelse, fordi man ikke har omtalt dette Forhold ved Siden af det Forhold, som man er enig om at henvise til min Undersøgelse om Sommeren. Da jeg kom til Samraadmøde, gjorde jeg opmærksom paa, at saadan ligger Sagen efter Overenskomst mellem det højtærede Finansudvalg og mig, og at det har fundet sit Udtryk i Betænkning og Indstilling angaaende Andragender, som nu ligge paa Tingets Bord, og det maa jeg henholde mig til, jeg kan ikke gøre andet, og andet kunde man heller ikke vente. Altsaa de Herrer Socialdemokrater deltage i Indstillingen om at henvise Silkeborg Skovarbejderes Andragende til Undersøgelse af Landbrugsministeren.

Nu høre vi i Dag, som det for Resten ogsaa er udtalt ved anden Lejlighed, at dette Andragende ikke vil blive afgjort, inden Finansloven har forladt Tinget. Det er meget sandt, men det vidste de Herrer, da man den 12. Januar afgav Betænkning over Andragenderne. Det er saa Sædvane og er begrundet ved den stadig tiltagende Talelyst i Tinget, at vi ikke kunne faa Sagerne fremmede saa hurtigt, som det var ønskeligt, saa at Indstillingerne angaaende Andragenderne komme til at ligge hen indtil efter Finanslovens tredie Behandling. Det er ikke noget, som kan komme overraskende for de Herrer i Aar, thi det har været saaledes i flere Aar. Hvis de Herrer derfor havde ønsket at faa Sagen afgjort ved tredie Behandling af Finansloven i Aar, saaledes at den skulde behandles med det Formaal for Øje at faa en Afgørelse, vilde de ikke være komne med den Indstilling, som findes i Betænkningen af 12. Februar, men saa vilde de i Stedet for at skrive, at Sagen skal henvises til Ministerens Undersøgelse, have skrevet: Da Sagen ventes afgjort ved Finansloven, gør Udvalget ikke Indstilling. Det er Fremgangsmaaden, mine Herrer. Jeg troede, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, som har siddet i over 10 Aar i Finansudvalget, vidste Besked med, at

naar man ønsker en Sag afgjort paa Finansloven, skriver man netop saaledes under det Andragende, hvis Genstand man ønskede afgjort paa den Maade, og saa henviser man det ikke til Undersøgelse, for saa ved man, det skyder forbi Finansloven.

Nu henviser det ærede Medlem til — jeg antager, det er personlige Understøttelser, det drejer sig om, og det er noget helt andet —, at Forsvarsministeren allerede forinden de herhen hørende Andragender afgøres her i Tinget med en Henvisning til Ministeren, har stillet Ændringsforslag i saa Henseende til tredie Behandling. Det er meget muligt. Men saa sker det i Henhold til Aftaler mellem Forsvarsministeren og Udvalget. Her er der imidlertid ikke nogen saadan Aftale. Der er ikke for mig tilkendegivet noget om, at man kunde ønske, at andet end den Beslutning, som Finansudvalget har taget, og som har faaet Udtryk i Betænkningen af 12. Februar, skulde respekteres baade af Tinget og Finansudvalget og Ministeren. Men saa kommer man pludselig her ved tredie Behandling og stiller Ændringsforslag om Sagen. Og hvilket Ændringsforslag! Det er ikke et Ændringsforslag, der tidligere har været talt om, men det er et Ændringsforslag, der kategorisk fastslaar, at Skovarbejderes Løn skal forhøjes med 40 Øre pr. Dag og Akkordprisen med 20 pCt. Jeg har udtalt mig indgaaende om Skovarbejderes Løn ved Finanslovens første Behandling, og jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg den Gang sagde. Men jeg skal henstille til det høje Ting, om det finder, at denne Fremgangsmaade er forsvarlig: her ved tredie Behandling at stille Ændringsforslag, som hverken have været omtalte i Udvalget eller overhovedet forud været Genstand for nogen Behandling, jeg antager i alt Fald, at der ikke har fundet nogen Forhandling Sted derom i Finansudvalget. I det mindste er der ikke faldet et Ord i Finansudvalget til Ministeren derom. Det stilles her uden nogen forudgaaende grundlæggende Forhandling, uden nærmere Undersøgelse, som kunde tjene til at give det høje Ting nogen Oplysning, før det stemmer i denne Sag. En saadan Forberedelse af et Forslag, som dog ikke er af ringe Betydning og Rækkevidde, karakteriserer sig selv, og det høje Ting vil ikke kunne være i Tvivl om, hvad det har at gøre i det Øjeblik, vi skulle til at stemme.

Det ærede Medlem fra Sorø (Zahle) synes dog at være noget i Tvivl, idet han